

Բ.

Նոյնը Ղազախի գիւղերում:

«Մաճկալը մաճին,

Դիւռն ընկածին,

Ճիտ անեմ (գրկեմ) մաճկալի բաջին,

Հորիքը պատեմ

Մաճկալի բաջին խողուեմ:

ԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ «ԽԱՐՔՈՒԽ» ՏԸՆԻՑ

Ժարուրի Աւլիանորաշէն - գիւղում ով կամենում է խար-
բուխով չիւարակուել, ասում է խարբուխով հիւանդին.

Ճաղցէն եմ իկեալի,

Կլոխս ալրոտ է:

Հիւանդը հարցնում է.

— Դաւան (ուղոր) քանի՞ ոտէն կլի.

— Զօրս, պատաժանում է առողջը.

— Խազ ու խարբուզս քեզ խէտ փոխս

շարունակում է հիւանդը:

Ե Ր Ե Խ Ա Ն Ց Խ Ա Ղ Ե Ր

1. Մ Ա Տ Խ Փ Ո Խ Կ

Ա.

Դարալարգեազի նոր հայերի մէջ աղջկունը ժողովում են
և իւրեանց միջից ջոկում են մի զլուխ, որ կոչում է պապ:
Սարա բոլորն էլ իւրեանց ձեռքի ցուցամատը դնում են մի տեղ
և պապն իւր աջ ձեռքի ցուցամատը կարգով դիպցնում է նո-
րանց մատերին և արտասանում է այս խօսքերը:

Ուկուլ, դուկուլ, դինապէ:

Ջամիլ, մամիլ պինապէ,

Դանակ սրեն,

Սև խաւու վիզը կորեմ.

Վերջին խօսքը որի մատին ընկաւ, մատը բռնում են և
աղջկան ծեծում են, մինչև խոստովանի թէ որ տղալին պէտք
է ուզէ:

յ.

Մասիսիուկ Հին Նախիջևանում:
 Ավելի, վանի, կապիտան,
 Չեմի, կոմի, գաղթան,
 Լատուան, բիտան,
 Ռոզ, բռոզ,
 Քէրգա, իզգա,
 Կոկին կնեադ
 Գ.

Նոյն խաղը Երևանում և Դաւաշու գիւղում:

Արլոր դիրլոր,
 Զարուդ, չամբար,
 Ռուկէ դամբար,
 Հայէ հուզի,
 Թուրքի թաղի,
 Պոմբլա պղի,
 Եալալի,
 Արլչ, մըրչ,
 Դոզգուր բիտի,
 Աբասին

Գ.

Նոյն խաղը Դարալազեազի Ազատակ գիւղում:

Աւկուլ, տուկուլ,

Զարէ, լըմբէ,

Հաւթէ կոճակ,

Մէ պողոճակ.

Դանակ սրի,

Սև խուի վիզը կորի:

Ե.

Կարրի գիւղում Բայազէթի գաղթականների մէջ:

Ակիէ, գուկիէ Օմրզա,

Մալսուէ կոճակ կոկոզա,

Լուսու մոտա քարիազա,

Առւէ պողոճակ ճանին ճուկի:

Զ.

Նոյն խաղը Երևանում:

Առատէ, բատատէ	Ջամշուկակին
Համամ շուլ,	Մի դամբուլ:

Է.

Նոյն խաղը Ալէքսանդրապոլում.

Ա.

Հատիկ, հատիկ, հալուատիկ,	Կուտ ուտեմ, կուտման ուտեմ,
Չալ խնձորիկ, փշատիք.	Աւագ գռան պաճիկ անեմ. (պարկեմ):

Բ.

Ուլը, ա'լը, աֆանայ	Ռ'ը գեագար կորիսընդայ
Գեալգը, չընտը քեափանայ	Ալը, սալըն սալլա բունի
Սուկէյմանըն սույնայ,	Չարք շունի:
Շինդը հալաւ բոյնընդայ	

2.

Թ Ի Զ Մ Ռ Ի Զ

Ա.

Դարայագեազի Նոր հայերի մէջ աղջկունք բաժանում են
երկերկու ընկեր և ապա երկու ընկեր իրար դէմ նստած, լայ-
նացնում են մատերը և չորս ձեռքը իրար վերալ տնկում: Ապա
միւս աղջկունք թռնում են այդ ձեռքերի վրայից արնակէո
զգոց, որ չդիպչի ոչ ոտերը, ոչ էլ շորի ծայրը: Եթէ դիպչի,
դիպչողն իւր ընկերով վոխարինում է նստողներին: Առաջին
թռչողն ասում է հետևեալ երգեց մի-մի խօսք և միւսները
իւրեանց թռչելու ժամանակ կրկնում են առաջինի ասոմք:

Հսմըլէ, հայ ըսմըլլէ,	Գեօթն խիար իւստինա,
Հսմըլէ բարէ տայա,	Աթայ մաթայ դայմասըն,
Բարէ տատր խաւէլա	Թառլը դոյան տիւշման,
Խաւէլա խըզմաթ էլա,	Այ հաւարայ հաւալայ,
Խզմաթի բաշ իւստիւնա	Բեօթն գեօթը, դաւալա:
Բաշն դռւար իւստիւնա,	

Յ. Ա Բ Թ Ո Խ Բ Մ Ա

Ակէքսանդրապօլում տղայ երեխալը արթուրմա խաղալիս
մինը կուանում է, միւսները նորա վրալից թռնում են: Առա-
ջինն ասում է հետևեալ երգի մի մի տողը և միւսները թռ-
չելիս կրկնում են:

Կափ կափ մաստանայ,	Թառլի կովին դիւշըմազ,
Կափիմ գեալի բաստանայ,	Աւլն էլաւ սարը,
Բաստանիլ դէօդի, դէօդի,	Քար կերաւ, քացախ խմեց,
Դէօդի, կըմ կըմ ըլլի,	Ըրիւն շանց, պանիր թափեց,
Թանով ապուր թէցանի,	Կօդմ կօրէկ էի ցաներ,
Կարպետը նակ ջէցանի,	Հաւքերն էին կերեր,
Գնացի մի մարագ,	Կնացի բերգի դուռը,
Դուռէ կճուռ մի կարագ,	Գոտայ մի նուռը,
Զարկի պատշն կոտրեցի,	Կէսը հոտած էր, կէսն անուշ,
Կանթը էրդիկ թարեցի,	Ջարդայ դնել թռնել հէցանի,
Աթակ մաթակ հէջ բակմազ,	Չարդայ տանել հէցանի:

Բ.

Նոյն խաղը Մշու գաղթականներու մէջ:
 Մամուլլա, ջան մամուլլա,
 Բարաս եկաւ ճնկլ մնկլ
 Մամուլլա կու բաւէ տա
 Արտմը կորէկ եմ ցանել
 Կուրաէտա տռմահոլէ,
 Զիֆրի հաւերն իկնրան,
 Տղմահոլէ ճանճէ մնճէ,
 Աթակ մաթակ հէջ դագման
 Ճանճէ մնճէ, կոնճէ,
 Տիրուն սիրուն նախսորուր:

Գ.

Նոյնը Ղաղախի Ռւգունթալա գիւղում:
 Հսմըլէկ, ջան բամլէկ,
 Կըսմըլէկ բաւէ կարէ,
 Բաւէ կարէ ջար հաւալ է
 Ջար հաւալ կըսմաթ էլա.

Կըսմաթմ բաշիւստիւնայ,
Բաշմ դուռը իւստիւնայ
Տիվիս տիվիս կաւանօ,
Ա դրան դռն բէփանօ:

4. Ա Լ Ի Ս—Պ Ա Լ Ի Ս

Ա.

Դարալագեազի կրդափին գիւղում երկու, երեք չորս կամ
աւելի աղջկունք միասին խաղալիս, մինը նորանցից ձեռքի բրա-
նում թագցնում է, որ և է մի առարկայ (մատնց, թել,
մրգեղէն և այլն) և բոլորն էլ բուռները սեղմած գնում են
միասին: Մինը, որ կանխապէս հեռացած է, մօտենում է և
և իւր ձեռքը կարգով դնելով ընկերների ձեռքի վերայ, ասում
է մի մի խօսք ոտանաւորից, որի վերջին խօսքը եթէ վերջա-
նայ առարկան պահող ձեռքի վերայ, այն ժամանակ զտնողը
իւրեան կվերցնի առարկան, իսկ եթէ չգտնի, ինքը կտալ արդ-
պիսի մի առարկայ:

Ալիս, պալիս

Ժամտան

Քելի, եարի,

Դուռը բաց:

Բ.

Նոյն խաղը Դալարագեազի Այնագուր գիւղում:
Հստում Ըստում,
Քարէ տնդում,
Գտնեմ ըստում:

5. Ա Տ Ի Փ Ա Ի Կ

Ա.

Դալարագեազի Արփա գիւղում մի քանի տղայք բոլոր ի
շուրջ նատում են և ոտները ձգում շրջանի կէղընը: Մինը
հետևեալ ոտանաւորից մի մի տող իւրաքանչիւր ստի վերայ ար-
տասանում է և վերջին տողը որի ոտին վերջացաւ, նա պէտք
է գուրս գայ շրջանից: Այդպէս մէկ մէկ հանելով մնում է
վերջինը, որին կանգնեցնելով մէջ տեղ հարհրում են ոտերով:

Մօթալ մօթալ,

Ջէյրան դուվի,

Թարսի մօթալ,

Նամարասի,

Դին աթար,

Լակոտ գցի,

Դամար զաթար,

Էս դուս գցի.

Հէյրան դուվի,

Բ.

Լառմ այսպիս:

Հոգրան,	թերապան,
Խառլ,	կըրթըլ.
Սու. իշ,	կուրթըլ,
Ըդ զցեմ,	

Գ.

Նոյն խաղը Ղաղախի Ռւզունթալալ զիւզում:	
Բիրան բիրան,	Թեօքմաղ,
Խքեան իքեան,	Ղարաց զըր,
Արտադըլ խան,	Գեօմիւր,
Հէօքմաղ,	Թեօթըլ:

6. ԹՌ ԸՌ Ռ Ճ Ն Ճ Ղ Ւ Կ

Ը.

Թարալագեազի էրդագին, Քարազլուխ և այլ զբացի զիւզում վարքրիկ աղջկունք, բանելով իրար ձեռքերի մորթը, բարձրացնում են միմեանց ձեռքերը և երգում:

Ճիւ,	Բամբակ չիբրից,
Ազռաճիւ,	Ծալ արաց,
Ազռան գնաց Երուսաղէմ,	Ծալուար չարաց,
Բուրդ բիրից,	ԹըլՌ... մնանիկ:

Վերջին խօսքի վերայ բարձրացնում են ձեռքերը և ոլլաւ չէ ասում, նորան տալիս են գլուխուղար արսինքն ձեռքով կամաց զարկում են ուղցրած երեսին:

Բ.

Նոյն խաղը Ալէքսանդրապօլում, առանց ծեծի:

1.

Միօ միօ	—Զիր ու չամիչ,
Փիշօ, փիշօ,	ԱՌ կտանես,
Ում կտառն ես,	—Իմ ձագերուն,
—Ալաբաղի.	Փիշտն կորի:

Կնչ կուզես,

2.

Ճիւ, ճիւ ճիտոնա,
Ճարտին տարան բատոնա,
Ես պարոնին տղան եմ,
Թագաւորին փեսան եմ,
Պարոն աղբար դուրս արի,
Ձիդ ու ջորիդ ինձի տուր.

Հեծնեմ էրթամ հնդստան,
Քեզի բերեմ մատնստան,
Մատդ դնես փոլիստան
Բու դավարը հար (բոլորը)
բոստան:

7. Պ Ա Խ 8 (Կ Ա Կ Ա 2)

Ճարտուրի Ռւլիա Նորաշէն զիւղում երկու աղջիկ մէջք մէջքի
տուած բռնում են միմեանց ձեռք և երրորդ աղջիկը կանգ-
նելով նորանց ձեռքերի վերայ ծափ է տալի և երգում է.

Պուտ ձեր էքին,	Էքի ջրեմ,
Պուտ մեր էքին,	Էքի քաղեմ.
Պուտ ձեր էքին,	Կալկում (վարսակապ) կարեմ,
Պուտ մեր էքին,	Օրոն (ապակի կոճակ) շարեմ:

Երգողին ձեռքերի վերայ պատցնում են: Եթէ նա սիսա-
լուեց, այն ժամանակ ձեռք կըռնի երկու աղջիկներից նորա
հետ նա, որի ընտութիւնը որոշում է քարէ վիճակով, այս-
ինքն քարի մի կողմը թաց, միւս կողմը չոր, քարը ձգում
են վերև, որ ընտրած կողմը վերի կողմը լինի, ընտրազը կրանի
ձեռքը:

8.

Ալէ քսանդրապօլում երկու աղջիկ, մէջք մէջքի տուած,
միմեանց փոփոխակի բարձրացնում են և տակինը հարցնում է
ու պատասխան ստանում:

—Տակդ ինչ կայ.	—Վրէդ ինչ կայ
«Նօրդան դօշակ.	«Աստղ ու լուսնեակ:

9. Զ Ա Խ Դ Ա Կ

Ճարտուրի Ռւլիա Նորաշէն զիւղում երկու տղայ կամ եր-
կու աղջիկ, մէջք մէջքի տուած, երեք անգամ փոփոխակի
իրար բարձրացնում են մէջքի վերայ և տակինը հարցնում է

«դարդանդ», վրայինը պատասխանում է «պամբեաք»: Խւրա-քանչիւրը երեք անգամ բարձրացնելով և ասելով, վերջապէս տակինը հարցնում է և ստանում է պատասխան:

—Եղ վեճու ի ելէ տնիսը, : Չամիչ, փշառ.

«Ես եմ,

—Ի՞նչ ես ուզելի.

—Քար քշերք:

—Ի՞նչ ար տար:

—Ի՞նչ ես քշելի.

Այդ բոլոր խօսքերի ժամանակ հեծանքը մնում է անշարժ և միայն վերջին խօսքից յետոյ իջնում է և մի բռպէից յետոյ նորից հեծնում է և տակինից հարց ստանալով ինը պատասխանում է:

—Եղ վեճու ի ելէ տնիսը, —Իմ պետքին փշառը պէրիր

«Ես եմ, քար քշերք եմ պէ-» ։ Կատուն տարաւ

րէ, առ տար.

Այս խօսքի վերաբ՝ տակինը վրայինին կատու ընդունելով, սկսում են միմեանց զզզզել:

10. Մ Ա Լ Ե Ա Ք Ս Ի Մ Ա

Այէ քսանդրապօլում աղջկունք երկու բաժին լինելով, միմեանց ձեռք բռնած, բաժինը բաժնի դէմ կանգնում է և իրար հարց ու պատասխաններ են տալի:

—Մալեանքիմա,

—Վեարա վեարա քիմ Երիշաչ

։ Մեալքի դուդաչ

։ Հոռոմնիմաչ (տարով մինի անունը)

—Փերոնշաչ.

գեալդի բու դաթլար:

։ Փերոդին դուշաչ.

Ցիշաճ անունը սըընթաց վազելով՝ եթէ դէմի բաժնի շղթան կարողացաւ կտրել, իւր ցանկացածին տանում է իւր բաժինը, ապա եթէ չլուրեց, ինքը մնում է միւս բաժնում:

11. Զ Է Խ Կ Ը

Այէ քսանդրապօլում խալացողները երկու խմբի են բաժնում և խւրաքանչիւրի պարագլու խները իրար հարց ու պատասխաններ են տալի:

- Խնամի Խորան.
 «Ի՞նչ է:
 —Հաւերս կորան, ձեր տունն է.
 «Մեր տունն է:
 —Քշէ, քշէ գայ.
 ·Քշեմ, քշեմ, յի գայ:
 Տաք տաք ապուռ վրէն լից գայ.
 «Արեմ, լրեմ յի գայ:
 Մախաթ կոյսէ թող գայ.
 «Կոյսեմ, կոյսեմ յի գայ:
 —Հաւերս քանի՛ հաւկիթ են ածէ,
 Սյս անուան վերայ երկու բաժինն էլ խառնուելով իրար
 թռչոտում են և ծափահարում և մի քանի անգամ ասում
 են «ըլխկըր, ըլխկըր, Ստեփան»:

12. ԱԼՈՐԹԻ, ԿՈՄ ՃՈՃ

Առատապաղից, ծառից կամ այլ յարմար տեղից թռկ կառ
 խելով մէջը նստում են և ճօճում: Խաղը կոչւում է Ղազախում
 և Երևանի կողմերում Շլործի, Բասենում Շօծր, Դարալագեաղի
 նոր հայերի մէջ շամշիկ կամ թթշկո, խոկ հին հայերի մէջ
 թիւպանջի:

Շլործի ընկնելու համար խմբում են աղջկունք կամ
 տղամբ կամ երկուան էլ խառն: Սրբեմն ճօճողի ոտերին զար-
 կելով պահանջում են, որ նա իր սրտի ընտրածի անուն
 ասի: Շլործի ժամանակ երգում են:

Ա.

Երևանի կողմերում:
 Չու, չու, չուանդի,
 Իմ աղբերը Գեանջայ ա,
 Գեանջի խանի դառնն ա,
 Սամուր քիւրքը կաանն ա,
 Փետէ փետէ մարդիկը,
 Երկաթէ կնանիքը,
 Փունջ մանիշակ աղջկերքը

«Մաղ ու կէս:
 —Քա, ան օր ես ձեր դռնելն ան-
 ցայ, ան ինչ պարակ մաւլս կել-
 լէր ձեր յերդիկէն.
 «Հարս պարկեր էր՝ տղայ էր պե-
 րէ, ձուաձեղ էփեր էի:
 Մանչ.
 —Ծնունը ինչ դրիք.
 «Ստեփան:
 —Հաւերս քանի՛ հաւկիթ են ածէ,

Վարդ ու խնձոր տղերքը:
 Բ.
 Հին նախիջնեանում:
 Քիւ, քիւ, քիւկանջայ,
 Իմ աղբէրը Գեանջայ,
 Գեանջու խանի դռանը,
 Կանանչ կապէն կուանը:

Գ.

Ղագախի, Ուղունթալայ զիւղում:

Զիր, չիր, չիւանջայ,	Ոսկէ քեաքիւլ տղէրքը.
Խճ առըլք, Քեանջայ,	Փունջ մանիշակ աղջիւրքը:
Քեանջու դալի գուանն ա,	
Թաւլայ քաշեմ ձիանն ա,	Դ.
Խոյի կոտալլ կեցին, (Հագած)	
Ակալ քցի Տալքին,	Ճորթի բաղի,
Մաղքը դումշով լիքը,	Ճիշչիրի թաղի,
Տիւալ թուխ կեօմշով լիքը	Ճիշչիրը փուլ կեայ
Փուդաս փուդաս. (Լարճ,	Տակովը ճիւր կեայ:
անշնորհ) մարդիկը,	

Հ Ա Ն Ե Լ Ո Ւ Կ Ա Ն Ե Ր

Ա.

Ղագախի, Ուղունթալայ զիւղում:

Միծեռնակ	Պիր կախ արա:
Սև ռատանայ	
Բարձր տանն ա:	Պղինձը Խ. կասկարինձը
—	Ծրաբը չոքեց,
Մ ո ր ի	Ռովանը նի ըլաւ:
Ես լարազարն եմ,	
Խոտ խոտի խառնեմ,	Մ ա ս ն ե ր
Դիտեն թէ զառն եմ,	Խ ճ հօրանց տասը եղը,
Կարմիրն խիար եմ:	Տասն էլ դաշլայ:
—	

Երեքակի Խ. րասին	Մ կ ր ա ս ը
Սար ու լար,	Մի կով իմ հօրանք,
Էրգեան ու լար,	Մատերս կոխեմ քամակը,
Երկու կաքաւ դնալ ու դալի:	Ըրուճ (որոճ) է անում:
—	

Մ ա զ ը	
Ծալա, վալալա,	Ոստայնանորի ոստախակները
Տար խաղ արա,	Մի ձորում երկու աղուէս
	Տունը են դնում: